

Анастас Стоянов

И без добър ден може

Някой си решил с леснина да живее и дошел при Малчо да пита как ще стане тази работа.

– Много просто – отвърнал Малчо. – Отиваш при нивата: добър ден, Ниво, дай ми жито. И напълниш хамбара. Отиваш при ливадата: добър ден, Ливадо, дай ми сено. И натъпкаш плевника. Отиваш при реката: добър ден, Река, дай ми риба. И сърбаш чорбица.

Благодарил човекът за добрия съвет и тръгнал да опита късмета си.

– Само че да не забравиш сърпа, косата и сака! – подвикнал подире му Малчо.

– Така ли? – зачудил се оня. – Че то тогава и без добър ден може...

– Може – рекъл му нашият герой. – Без добър ден може, ама без сърп, коса и мокри гащи нито може, нито дай, боже!

КРАЙ

© Анастас Стоянов

Сканиране, разпознаване и редакция: moosehead, 2008

Издание:

Приказки от български писатели
Издателство „Български писател“, 1981 г.
с/о Jusautor Sofia

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9177>]